

U jednom od svojih pisama, ova devojka je napisala: „Danas sam načinila mali napredak: nijednom nisam sebe nazvala budalom, a svoj život – pasjim“. Nazivati sebe tako i odnositi se tako prema svom životu znači aktivno uništavati svoju sudbinu. Žaliti se na sudbinu i tugovati što život nije dobar – greška je velikog broja ljudi.

Priča ove devojke pokazuje da neuništiva gordost i tendencija konzumerizma, o čemu ljudi često nisu ni svesni, mogu dovesti do ozbiljnih posledica. Prevazići svoje negativne tendencije zna da bude jako teško, ali je moguće.

Konzumerizam

Povremeno dobijam pisma koja govore o tome da neki ljudi uopšte ne umeju da budu zahvalni. Takvim ljudima je daleko teže da se promene i poboljšaju svoje zdravlje.

PREPISKA

Dobar dan Sergeju Nikolajeviču, molim Vas za pomoć jer više nemam kome da se obratim. Bolujem od cistitisa i crevnih kolika. Stanje mi se pogoršava.

Čitala sam knjige iz oblasti psihosomatike, kao i Vaše knjige – ali bez Vaše pomoći ne mogu da ih shvatim. Spremna sam da radim na sebi i jako želim da ozdravim.

Evo mog broja telefona za kontakt...

Vaše pismo potvrđuje da su čovekove bolesti povezane s njegovim karakterom i ponašanjem. Razboljevaju se oni koji ne umeju da praštaju, žrtvuju se i budu zahvalni.

Najveći broj mojih čitalaca ne traži da ih konsultujem i dovoljne su im knjige i video-materijali, pri čemu samo-

stalno rade na sebi. Ali postoje i oni koji mole za pomoć, a sami, po pravilu, neće da rade. Ovakvi ljudi posle moje konsultacije najčešće ne pošalju ni reč zahvalnosti.

U pismu je trebalo da napišete koliko ste knjiga pročitali, da li radite na sebi, koje korake ste već načinili u tom pravcu. Zatim je trebalo da saopštite rezultate koje ste dostigli, makar bili i najsitniji, da bih shvatio da niste potrošač.

Spremni ste da radite na sebi? To je dobro. A da li ste se zapitali jesam li ja spreman? Vaše pismo više liči na naređenje nego na molbu.

Pokušajte da pogledate sebe sa strane – svoj karakter, svoj odnos prema sebi i prema drugima. Možda vam tad moja pomoć neće ni biti potrebna.

Dobar dan Sergeju Nikolajeviču, izvinjavam se zbog nepristojnosti, nisam želela da Vas uvredim ili da se prema Vama ophodim s nepoštovanjem. Juče sam Vam pisala u stanju očaja.

Čitala sam knjige „Ozdravljenje duše“, „Dijagnostiku karme“, „Susret nauke i religije“. Mislila sam da Vam se zahvalim kad se čujemo telefonom, da vam to lično saopštim.

U knjizi „Ozdravljenje duše“ napisali ste da čovek ponekad nije spreman da radi na sebi, da ne čuje, ne razume, nema unutrašnjih želja. Ipak, ja sam Vam odmah nagovestila da jako želim da radim na sebi.

Veoma sam Vam zahvalna što ste mi otvorili oči za molitve i post, te koliko je sve to važno. Ali ja ne znam kako da oprostim onima koji su me povredili. U životu sam imala mnogo povreda i patnji, počev od mog odnosa sa ocem. Patentirala sam određene tehnike s ciljem da uvređenost izbacim napolje, ali mi to ne uspeva – posle toga osećam knedlu u grlu.

Shvatam da ste umorni, da Vam se uglavnom obraćaju nesrećni ljudi, da ste jedina njihova nada. Oni se nalaze u ta-

kvom stanju da ne zaboravljaju samo na manire, već i na ceo svet.

Možda će Vam se zahvaliti kad se iscele.

Iz nekog razloga, ljudi još uvek ne stoje dobro sa zahvalnošću. Ako čovek ne želi da mi se zahvali za utrošeno vreme i energiju – verujte mi, neće se zahvaliti ni kad mu bude bolje. Gordost mu to neće dopustiti. Nedavno sam dobio dva pisma s molbom da pomognem. Jedan mladić je napisao da mu se šećer u krvi s vremena na vreme povećava. A jedna žena je napisala da ima hroničnu bolest usled čega joj se raspadaju svi organi. Lekari ne mogu da joj pomognu, pa se zato obraća meni.

Poslao sam im audio-fajlove sa odgovorom. Svaki audio-fajl je bio dužine oko pola sata. Ni od koga nisam dobio ni reč zahvalnosti.

Čovekom ne upravlja svest, već podsvest. Čini mi se da me spolja poštuju, ali iznutra ne. Očigledno da vaša duša nije navikla da nekog uvažava i da popušta. U oba svoja pisma nakon što ste mi se obratili po imenu i očestvu, niste postavili znak uzvičnika! To i jeste prikriveno nepoštovanje, odnosno potvrda da me doživljavate kao sredstvo za izlečenje bolesti.

Postoje određena pravila bontona. Uskličnik nakon obraćanja govori o tome da se autor pisma sa uvažavanjem odnosi prema onome kome piše.

Reč „uvažavanje“ potiče od reči „важить“. „Važiti“, znači imati „težinu, značaj, vrednost“. Uvažiti znači prihvatiti želju, volju druge osobe, odnosno delimično ograničiti sebe, svoj nagon samoodržanja, svoju volju, svoje želje.

Žrtva, briga, razumevanje i dobrodušnost, povezani su sa ograničavanjem sopstvenog ega iz saosećajnosti prema

drugoj osobi, osećaja jedinstva s njom. A osećaj jedinstva s drugim ljudima nastaje zahvaljujući ljubavi prema Bogu, u Kome smo svi jedno.

Po svemu sudeći, u vama za sada nema ni vere, ni ljubavi, niti saosećajnosti. Za vas je žrtva samo gubitak i ništa više, ali žrtva treba da vas podstiče ka ljubavi, a ne ka žaljenju. Žrtvu koja mu se prinosi sa žaljenjem Bog ne prima; priča o Kainu je klasični primer toga. Onaj ko ne želi da se žrtvuje, prvo otima od drugog, a zatim može i da ubije. Potrošač je uvek potencijalni lopov i ubica.

Šta je opraštanje? To je prihvatanje prinudne žrtve. Obično se čovek ljuti kad nešto gubi, kad mu se ograničavaju želje. Gorda osoba, koja gubi veru u Boga, nije sposobna da oprosti.

Uzrok vašeg cistitisa je u padu perifernog imuniteta. Čime grešimo, to nas i boli: problemi s genitourinarnim sistemom posledica su ogorčenosti na muškarce, nesposobnosti da opraštamo i da se žrtvujemo.

Pišete o nekim patentima-tehnikama koje sprovodite da biste izbacili uvredu iz sebe. To su magija i okultizam. Da bismo mogli da oprostimo, ne treba da se bavimo trikovima, već da učimo da brinemo o ljudima, žrtvujemo se, ograničavamo sebe u hrani i željama.

Potrebno je da poboljšamo karakter – da težimo iskrenosti, budemo pažljivi, milosrdni, radosni, energični. Moramo naučiti da postizemo kompromis, da budemo fleksibilni, odlučni. Ne smemo da se odričemo ljubavi. Potrebno je da osećamo jedinstvo s ljudima, a prvenstveno – s Bogom. I zahvaljivati, ne odgađati za kasnije. Želim vam uspeha!

Hvala Vam puno na savetima, Sergeju Nikolajeviču! Na onome što ste konkretno naveli, na čemu treba da radim.

Da, u pravu ste, takva sam. Ali ne želim da budem takva i menjaću se. Potpuno ću preispitati svoje ponašanje, karakter, i naučiću pravila bontona. Pozabaviću se gordošću i egoizmom.

Sve najbolje Vam želim!

Dalje sledi pismo od druge čitateljke na koje sam odgovorio, ali nije bilo nikakvog odjeka.

Dobro jutro!

Život me je primorao da radim na sebi. Mnogo toga sam počela da shvatam.

Veoma Vas volim. Nekada mi se činilo da ste vrlo strog čovek. Gledajući Vaša predavanja, bilo mi je teško na duši, a sad to nije slučaj. Jasno mi je sve o čemu govorite.

Pre nekoliko godina su mi dijagnostikovali rak dojke. Koliko patnje sam morala da preživim! Čak mi je i sad fizički teško. Zatim se razboleo moj muž: intervertebralna kila, tumor na jetri – trenutno prolazi kroz ispitivanja.

Ali najgore je to što je malo nedostajalo da mi unuk juče umre. On nema ni godinu dana. Rodio se jak i normalno je rastao. Ali u jednom trenutku su nastupili grčevi, sav je pomodreo, omlitaveo. Tad sam se nalazila u drugom gradu, a sin me je pozvao telefonom i rekao da je dete u jako teškom stanju.

Pojurila sam u hram i molila se Bogu da mi unuk preživi. Kad sam se vratila kući, sin me je pozvao i rekao da unuk umire. Ne znam čak ni kako da opišem ono kroz šta smo prošli. Suprug i ja smo uzeli votku i uputili se noću u park. Ridala

sam, bilo je jako bolno. Kad smo se vratili, sin me je ponovo pozvao i rekao da nam je unuk živ. Muž je jecao. Sad se spremamo da idemo u manastir i zahvalimo se Gospodu, da se molimo za zdravlje unuka.

Želela bih da Vas zamolim da obavite ličnu konsultaciju s mojim sinom ili snajom. Potrebno je da se menjaju, a ja na njih ne mogu da utičem, dok im Vi možete pomoći. Previše su gordi. Ja sam već „išibana“, ali oni dobijaju surove lekcije.

Pomozite, Sergeju Nikolajeviču, prihvatite i usmerite decu u dobrom pravcu.

Ljubav ne isključuje grubost. Isus Hristos je bičem prognao trgovce iz hrama.

Previše vekova su nam utuvljivali da neko treba da pati i umire za nas, a da mi samo treba da opraštamo. Kao posledica toga, mi više i ne molimo, već zahtevamo.

Potrošač je čovek koji je zavisao i vezan za sopstvene želje, tj. u suštini je rob. Potrošač je rob greha. Takva osoba je na početku – rob dušom, a zatim i telom. U nekadašnje vreme takvi ljudi su prodavali sebe u ropstvo da bi platili dugove.

Veoma je teško pomoći ljudima – potrošačima. Promena je bolan i dugotrajan posao. A takvi ljudi bi želeli da dobiju sve i odmah. Spremni su čak da plate bilo kakav novac, samo da ne ulože sopstveni napor. Očekuju čuda umesto da rade na sebi i da se menjaju.

Imati veru i ljubav iziskuje neprestani napor. Mnogo godina to objašnjavam svojim čitaocima.

Samo vi istinski možete da pomognete svojim bližnjima. Ali ne rečima, već sopstvenim unutrašnjim promenama, i da pritom na sebi ne radite iz straha od bolesti i nesreća, već iz potrebe za ljubavlju i razvojem.

Pokušajte, uspećete. Ali, to treba stalno raditi, ne sumnjajući u uspeh i onda će se i planina pomeriti s mesta. To se naziva verom.

Želim vam uspeha na tom putu!

ZAKLJUČAK

Živimo u zahtevnom vremenu kad je od životne važnosti potrebno da razumemo istine koje su nam date pre nekoliko hiljada godina u Svetim knjigama.

Konačno, potrebno je da shvatimo da je čovek energetsko biće. Energiju dobijamo iz ljubavi i vere. Vakcina je napravljena pre nekoliko hiljada godina, što znači da naposljetku možemo da pobedimo bolest.

Svaki čovek mora da harmonizuje svoju dušu i osećanja, da shvati da zdravlje zavisi od njega samog, a ne od lekara ili sveštenika koji mu navodno oprašta grehe. Čovekovo zdravlje zavisi od toga da li u duši ima dovoljno ljubavi.

Izvor blagostanja, zdravlja, porodične harmonije, izvor svega toga što nazivamo srećom je ljubav koja nas ujedinjuje s Tvorcem. Umeće da negujemo osećaj ljubavi u duši, da ne budemo ozlojeđeni, da ne žalimo, niti da tražimo krivce – umeće je da sačuvamo ne samo svoje zdravlje, već i zdravlje svog potomstva.

Zdravlje i blagostanje su usko povezani sa stanjem duše. Energetski procesi pretvaranja naših osećanja u sudbinu i zdravlje nisu trenutni. Oni godinama i decenijama struje u našoj podsvesti.

Daleko od toga da uvek možemo da uočimo vezu između naših emocija i zdravlja, naših osećanja i sudbine – ali ta veza nesumnjivo postoji. Davno je u indijskim Vedama i u Starom zavetu napisano koliko su važna naša osećanja. U Starom zavetu stoji sledeća briljantna rečenica: „Zao čovek nema budućnosti, svetiljka opasnih se gasi“. Čove-

kova osećanja određuju njegovo ponašanje. Osećanja i ponašanje oblikuju njegov karakter, zdravlje i sudbinu.

Zbog toga bih želeo, dragi čitaoci, da ne samo uočite i shvatite ove zakonomernosti, već da ih osetite srcem i dušom. Tada će vam biti lakše da oprostite ljudima i da se ispravno prema njima odnosite, prihvatite volju Svevišnjeg, sačuvate i uvećate ljubav kao osnovni izvor istinske sreće i svih drugih blaga.

Ako ima ljubavi – biće i energije. Ako ima energije, biće i budućnosti. Ako ima budućnosti, biće i sadašnjosti. Sve zavisi od nas samih.

SADRŽAJ

UVOD	3
ENERGETSKI ASPEKTI ČOVEKOVOG ZDRAVLJA	6
ONKOLOŠKE BOLESTI	26
ŽENSKA TEMA	26
RAZORNA SNAGA OČAJA	38
NESPOSOBNOST ŽRTVOVANJA	42
NEZADOVOLJSTVO SUDBINOM	48
BELEŠKE O DIJABETESU	60
PSIHIČKI POREMEĆAJI	71
DIJALETIKA SVESTI I PODSVESTI	71
ŠIZOFRENIJA	75
SODOMSKI GREH	84
ISTORIJAT JEDNE BOLESTI	90
RAĐANJE NOVOG ŽIVOTA	104
SAVETI MLADIM RODITELJIMA	104
RAZGOVOR S TRUDNICOM	109
PRINUDNA ŽRTVA	116
PAR REČI O ISHRANI	123
TIPIČNE GREŠKE KOJE MNOGI PRAVE	135
ELEMENTARNA PRAVILA	135
KONZUMERIZAM	148
ZAKLJUČAK	155